

inkallade till en eller flera beväringsskolor efter den nya härordningens tillämpning, samt att framflytta den för pensions erhållande stadgade åldersgränsen;

2) dels att full dagaflöning måtte tilldelas det inom de indelta kompaniexpeditionerna under mellanmötesperioden tjänstgörande underbefälet.

Stockholm den 27 januari 1903.

A. Hedin.

N:o 74.

Af herr **A. Hedin**, om afslag å Kungl. Maj:ts framställning om anslag till ytterligare ett järnvägsspår mellan Tumba och Rönninge stationer.

Under sjette hufvudtiteln har Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att till utläggning af ytterligare ett järnvägsspår mellan Tumba och Rönninge järnvägsstationer anvisa 290,000 kronor, med rätt för Kungl. Maj:t att låta förskottsvis under innevarande år af tillgängliga medel utanordna detta belopp.

Då denna frågas formella behandling synes mig lämna mycket öfrigt att önska, har jag ansett mig böra fästa Riksdagens uppmärksamhet därvid.

Såsom af statsrådsprotokollet inhämtas, har samma fråga redan år 1901 varit föremål för Riksdagens pröfning. Kungl. Maj:t föreslog då Riksdagen att anvisa medel till anordnande af ytterligare ett järnvägsspår dels mellan Älfsjö och Huddinge, dels ock mellan Tumba och Rönninge. Denna framställning blef emellertid icke af Riksdagen bifallen. Såsom framgår af Riksdagens skrifvelse i ämnet, ansåg Riksdagen nämligen, att särskilda skäl förefunnes, hvarför under dåvarande förhållanden ej andra anläggningar än sådana, som befunnes vara oundgängligen nödvändiga och ej tålde uppskof, borde komma till utförande å nämnda bandel. Det hade nämligen såväl uti en inom Riksdagen väckt motion som ock från andra håll satts i fråga, huruvida västra stambanan lämpligen borde bibehållas vid sin nuvarande sträckning genom Södertörn, och denna fråga, som nära sammanhänge med förslaget angående omgestaltning af bangårdsanordningarna i och invid Stockholm, hade ännu icke fått erforderlig utredning.

I anledning häraf tillsatte Kungl. Maj:t år 1901 en kommitté, som erhöll i uppdrag, bland annat, att taga under öfvervägande de uttalanden rörande annan sträckning af stambanan, än den af järnvägsstyrelsen förut-satta, som förekommit ej mindre uti af chefen för generalstaben afgifna utlåtanden än äfven uti förberörda inom Riksdagen väckta motion.

Hvad presteras nu i statsrådsprotokollet för utredning för att till-mötesgå Riksdagens uttalade önskan i frågan? Det upplyses, att järnvägs-styrelsen i skrifvelse den 26 november 1902 öfverlämnat *transumt af ett protokoll vid ett sammanträde af bangårdskommittén, hvaraf framginge, att, beträffande frågan huru långt söderut dubbelspår borde utläggas utefter nuvarande banan inom kommittén framhållits, att, då svängbron (öfver Södertälje kanal) under alla förhållanden måste bibehållas enkelspårig, någon synnerlig förmån för trafiken icke skulle vinnas med dubbelspårs ut-läggande mellan Igelsta och Saltskog, åtminstone icke utan att växel-stationer anlades vid bron, samt att kommittén beslutit tillstyrka, det dubbelspårs utläggande å linjen mellan Tumba och Rönninge, såsom under alla förhållanden oomtvistlig, måtte verkställas så snart ske kunde.*

Civilministern anser nu, att den betänklighet, som år 1901 afhöll Riksdagen från att då tillgodose behovet af dubbelspårsanordning mellan Tumba och Rönninge, genom den inom 1901 års bangårdskommitté gjorda utredning numera torde kunna anses vara undanröjd.

Ingalunda kan detta erkännas. Riksdagen uppsköt sitt omdöme om denna dubbelspårsanordnings behöflighet i afvaktan på en fullständig, af ritningar och kostnadsförslag åtföljd utredning om de alternativa sträck-

ningar för stambanan söderut från Stockholm, som ifrågasatts. I stället för en sådan fullständig utredning får Riksdagen nu meddelandet om befintligheten af ett transumt af ett protokoll vid ett sammanträde inom kommittén, då frågan om huru långt dubbelspårerna för närvarande borde sträckas förevarit. Det är allt. Innebörden af Riksdagens skrifvelse var naturligtvis, att Riksdagen icke vill för fortsättande af dubbelspårsbyggande genom Södertörn bevilja ett enda öre, förr än Riksdagen får se en fullständig och jämförande utredning om de olika ifrågasatta sträckningarna.

För min del ställer jag mig för närvarande alldeles utanför frågan, hvilken af dessa sträckningar, den nuvarande eller någon af de föreslagna nya, må för landet i dess helhet vara fördelaktigast, men då Riksdagen begärt att få se en utredning just i detta afseende, innan den vill lägga ner mera penningar på förbättrande af den nuvarande stambanan genom dubbelspårsanordning, synes det mig icke vara i sin ordning att bevilja anslag till sådan dubbelspårsanordning, innan utredningen presteras, en utredning, som dessutom synes mig böra innehålla icke blott utlåtande af kommittén och järnvägsstyrelsen, utan jämväl visa, hvad orterna och Kungl. Maj:ts befallningshafvande samt vår högsta tekniska myndighet, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, anse i frågan.

På grund af hvad jag sålunda anfört, hemställer jag,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande framställning icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 26 januari 1903.

A. Hedin.